

ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — idet jeg antager, at enten man er Tilhænger af det ene eller det andet af disse Systemer, ønsker man det mest reelle Sammenligningsgrundlag —, at hvis man skal kunne faa et nogenlunde paalideligt Grundlag til Bedømmelse af det Spørgsmaal, hvorvidt den Jord, der erhverves i Henhold til Loven af 6. Maj 1921, er erhvervet under gunstigere eller ugunstigere Vilkaar end den, der overlades efter Loven af 4. Oktober 1919, opnaas det sikrest og hurtigst, naar Udvalget gennem Landbrugsministeriet forespørger Kommissionsformændene, og det direkte paalægges dem at skaffe Oplysning. Vi kunde saa tillige anmode Kommissionsformændene om at tilvejebringe Oplysninger om, hvilken Jordværdi de Parceller, der er købt efter Loven af 6. Maj 1921, og som nu i disse Aar skal oprettes til Husmandsbrug, er ansat til; Oplysning derom vil Kommissionsformændene kunne skaffe sig fra de respektive Kommunalbestyrelsesformænd. Det er mit bestemte Skøn, uden at jeg endnu i Enkelthederne har undersøgt Spørgsmaalet, at for Odense Amts Vedkommende vil for de Brug, der i disse to første Aar i Henhold til Loven af 6. Maj 1921 skal oprettes — det drejer sig om 22—23 Brug i det hele —, den Pris, Jorden er erhvervet til, ligge mellem 25 og 35 pCt. over Jordværdien. Det er dog givet, at det er en forøget Rentebyrde, den paagældende faar i al Fremtid, hvis man sammenligner hans Vilkaar med dem, hvorunder man har erhvervet Jord i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919.

Jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Olufson. Det ærede Medlem var ikke helt fornøjet med, at Landbrugsministeren ikke havde sammenkaldt Kommissionerne, men havde nøjedes med at sammenkalde deres Formænd, og sagde, at Kommissionsformændene var sikkert efterhaanden kommet til mere at føle sig som Embedsmænd og som Repræsentanter for Staten. Det tror jeg dog ikke. Jeg tror ganske sikkert, at alle Kommissionsformænd føler sig som Repræsentanter for Staten og bestræber sig for at varetage Statens Interesser; men det udelukker aldeles ikke, at de ogsaa paa allerbedste Maade varetager Nybyggernes Interesse. Det ved jeg i alt Fald for mit Vedkommende, at jeg støttet af mine Kommissionsmedlemmer har bestræbt mig for af yderste Evne, og de to Interesser falder, naar man ser Forholdene ret, som oftest sammen, idet de begge opfører sig til at tillade Oprettelse af Husmandsbrug paa Jord,

der er af for ringe Beskaffenhed. Men saa føjede det ærede Medlem en Ting til, som jeg synes han hellere skulde have undladt. Det ærede Medlem sagde, at Kommissionsformændene er ikke helt frit stillet, da de staaer overfor en ny Udnævnelse, og det er den højtærede Minister, der skal foretage den. Jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede Medlem Hr. Olufson vil sige noget saadant. Det forekommer mig, at man skal altid slutte fra sig selv til andre, og jeg tror saa godt om det ærede Medlem, at jeg tror, at han, om han stod i et saadant Forhold, naar han selv havde sin Sti ren, havde ført sin Administration af Kommissionens Virksomhed paa en tilbørlig og forsvarlig Maade og følte med sig selv, at af saglige Grunde udsatte han sig ikke for at blive vraget, vilde vove at gaa den højtærede Minister lige haardt imod, selv om det skulde være Dagen før de ny Udnævnelser skulde finde Sted. Men hvis dette er rigtigt, bør det ærede Medlem ogsaa forudsætte noget saadant om Folk, der har staaet i et energisk Arbejde baade for at repræsentere Staten paa forsvarlig Maade og for at skaffe de paagældende Nybyggere de bedst mulige Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. Olufson gav en Fremstilling af, hvordan Forholdet var det, at de paagældende skulde købe Jorden allerede i Foraaret eller Forsommeren forud, og at det derfor var af Betydning, at Laaneværdien var fastsat i Loven, saa at de kunde træffe deres Dispositioner derefter. Det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, og derfor er jeg ogsaa særlig tilfreds med, at den højtærede Minister har svaret, at han, hvis Udvalget enes om det, vil være meget villig til at tage en Forhandling op om allerede i Lovforslaget at fastsætte Laaneværdiens Størrelse.

En Ting til i Ministerens Svar var jeg ogsaa overordentlig tilfreds med. Jeg forstod, at han vilde sætte ret vide Rammer for Laaneværdien i saa Fald, idet Ministeren gik ud fra det ganske rigtige, at vi derved vilde opnaa, at disse Jordlodder blev tilstrækkelig store, efterhaanden som det blev noget billigere at bygge. Det er ogsaa en Nødvendighed, thi hidtil har der i alt Fald paa de Egne, hvor Jorden er dyr, ikke kunnet opnaas lige saa store Jordlodder efter Loven af 22. Juni 1917 som efter Loven af 4. Oktober 1919. Hvis man skal kunne sammenligne Virkningen af disse to Systemer, skal Forholdene være saa vidt muligt lige. Men først naar vi naar til, at der kan oprettes lige saa store Brug efter Loven af 1917, kan vi gennem de Resultater, der